

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Zachęcamy do udziału w nabożeństwach Męki Pańskiej:
 - Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 17⁰⁰,
 - Droga Krzyżowa w piątki:
 - dla dorosłych o godz.: 8⁰⁰ i 18³⁰,
 - dla dzieci o godz.: 17⁰⁰,
 - dla młodzieży o godz.: 19³⁰.
2. Dziś rozpoczynamy rekolekcje parafialne dla dzieci, młodzieży i dorosłych, które poprowadzi ks. Robert Zieliński – prorektor okresu propedeutycznego w Gdańskim Seminarium Duchowym. Msze św. z naukami w czasie rekolekcji będą o godz. 8³⁰, 10⁰⁰ i 18⁰⁰. Szczegółowy plan rekolekcji w biuletynie i na stronie internetowej parafii.
3. W wtorek obchodzimy Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Msze Św. sprawowane będą o godz. 6³⁰, 8³⁰, 10⁰⁰ i 18⁰⁰. W czasie Mszy Św. wieczornej nastąpi przyjęcie do Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą.
4. Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy w środę o godz. 8³⁰ i 18⁰⁰.
5. W przyszłą niedzielę śpimy o godzinę krócej. W nocy z sobotą na niedzielę nastąpi zmiana czasu – wskazówki zegara należy przyspieszyć o jedną godzinę.
6. Za tydzień w ramach corocznej akcji „Pola Nadziei” wolontariusze z Hospicjum im. Św. Wawrzyńca w Gdyni będą zbierać ofiary do puszek na zakup środków farmaceutycznych i sprzętu medycznego.
7. Nasza parafia organizuje konkurs na „Pisankę wielkanocną”. Szczegóły na stronie internetowej parafii.
8. Przed kościołem prasa katolicka: „Gość Niedzielny”, „Mały Gość Niedzielny”, „Galilea”, „Różaniec” i „Słowo wśród nas” na kwiecień. Na stelażu pozostałe tytuły prasy katolickiej.
9. Przy wyjściu z kościoła lub zakrystii można zaopatrzyć się w baranki wielkanocne oraz paschaliki, które zapalimy podczas Wigilii Paschalnej i przy śniadaniu Wielkanocnym.
10. Zostały już uregulowane wszystko za okna i witraże. Wszystkim ofiarodawcom składamy Bóg zapłać.
11. W minionym tygodniu zmarł **śp. Stanisław Baka**, lat 81.

BIULETYN PARAFIALNY

Parafia pw. Przemienienia Pańskiego w Gdyni Cisowej

www.przemienienie.pl

III Niedziela Wielkiego Postu – 23 marca 2025 r. – nr 208/2025

W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie».

I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć».

Łk 13,1-9

Kościół w nauczaniu swojej wiary i w świadectwie swoich świętych nigdy nie zapomni, że to właśnie grzesznicy byli sprawcami i jakby narzędziami wszystkich męk, które wycierpiał Boski Odkupiciel. Uwzględniając fakt, że nasze grzechy dotyczą samego Chrystusa, Kościół nie waha się przypisać chrześcijanom największej odpowiedzialności za mękę Jezusa, którą zbyt często obciążali jedynie Żydów: Musimy uznać za winnych tej strasznej nieprawości tych, którzy nadal popadają w grzechy. To nasze przestępstwa sprowadziły na Pana naszego Jezusa Chrystusa mękę krzyża; z pewnością więc ci, którzy pogrążają się w nieładzie moralnym i złu, krzyżują... w sobie Syna Bożego i wystawiają Go na pośmiewisko. Trzeba uznać, że nasza wina jest w tym przypadku większa niż Żydów. Oni bowiem, według świadectwa Apostoła, nie ukrzyżowaliby Pana chwały, gdyby Go poznali. My przeciwnie, wyznajemy, że Go znamy. Gdy więc zapieramy się Go przez nasze uczynki, podnosimy na Niego w jakiś sposób nasze zbrodnicze ręce. To nie złe duchy ukrzyżowały Go, lecz to ty wraz z nimi Go ukrzyżowałeś i krzyżujesz nadal przez upodobanie w wadach i grzechach (Św. Franciszek z Asyżu).

Katechizm Kościoła Katolickiego (598)

POŚREDNIK MIĘDZY BOGIEM A LUDŹMI

Majestat się uniżył, moc oblekła się w słabość, odwieczny w śmiertelność; a dla uwolnienia nas z ciężącego na nas długu, natura niezmienna w sobie złączyła się z podległą cierpieniom, aby – wybierając najodpowiedniejszy dla nas środek zbawienia – *jeden i ten sam pośrednik między Bogiem a ludźmi* mógł umrzeć podług jednej, a nie mógł umrzeć podług drugiej z tych natur.

Więc Bóg narodził się w całkowitej i pełnej naturze prawdziwego człowieka, zachował bez uszczerbku całą Bożą naturę, a przyjął wszystkie przymioty naszej. Przymioty naszej natury są te, które Bóg jej nadał stwarzając człowieka u początku i które Chrystus przyjął, aby je nam przywrócić.

Albowiem w Zbawicielu nie było ani cienia z tego, co zwodziciel narzucił, a ku czemu człowiek zwiedziony się przychylił; podzielił z ludźmi wspólne im ograniczenia ludzkiej natury, ale nie uczestniczył w naszych przestępstwach.

Przyjął postać sługi, ale nie brud grzechu, to co ludzkie uszlachetniając. Boskości nie umniejszając; znizenie się do ludzi, ukazanie się niewidzialnego w ludzkiej postaci i to, że Stwórcą i Pan wszechrzeczy raczył stać się jednym ze śmiertelnych, to wszystko było pochyleniem się ku nam miłosiernego Boga, nie zaś wyzbyciem się mocy. Ten, który będąc Bogiem uczynił człowieka, stawszy się sługą uczynił się człowiekiem.

Syn Boży zstępuje więc ze stolicy niebios, przychodzi na ziemskie padóły, nie opuszczając przy tym chwały Ojca, zrodzony w nowym stanie nowymi narodzinami. W nowym stanie, bo niewidzialny w swej naturze – staje się widzialnym w naszej; nieuchwytny pozwala się uchwycić; odwieczny – zaczyna istnieć w czasie, Pan wszechświata – przyjmuje postać sługi, przestaniając bezmiar swego majestatu, Bóg, którego nic osiągnąć nie może – nie wzbrania się być człowiekiem osiągalnym, a nieśmiertelny - podlegać prawu śmierci.

Ten sam jest i prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem: a w tym zjednoczeniu nie ma żadnej złudy, gdy razem współistnieją znikomość człowiecza i wzniosłość Bóstwa. Bóg nic nie traci ze swego okazując zmiłowanie, a wszystko co człowiecze nie znika w tym wywyższeniu. Każda z przenikających się wzajemnie natur działa w swoim porządku: Słowo działa wedle swej natury, a natura ludzka wedle tego, co jej własne. Jedna jaśnieje cudami, druga podlega zniewagom. I jak Słowo nie traci chwały, którą posiada wraz z Ojcem, tak też i ciało pozostaje w porządku swej natury.

Albowiem zawsze należy to podkreślać, że jeden i ten sam jest prawdziwie Synem Bożym i prawdziwie synem człowieczym. Jest Bogiem, ponieważ *na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo*. Jest człowiekiem, ponieważ *Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas*.

Z Listu świętego Leona Wielkiego, papieża, do Flawiana

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 24.03.

6³⁰ † Feliks Myśliwski – 2 rocz. śmierci

8³⁰ - O Boże błogostawieństwo i opiekę Matki Bożej dla naszej Ojczyzny

10⁰⁰ † Rodzice: Jadwiga i Jan

18⁰⁰ † Helena Dopka (greg. 20)

Wtorek, 25.03. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

6³⁰ † Franciszka Wojarska – 41 rocz. śmierci, Krystian, Władysław, Sabina, Janina, Kazimierz, Tadeusz

8³⁰ † Rodzice: Maria i Augustyn, teściowie: Apolonia i Władysław oraz mąż Henryk

10⁰⁰ † Janina i Henryk Budzikowscy oraz Stefan i Ludwika Łukaszewscy

18⁰⁰ † Helena Dopka (greg. 21)

Środa, 26.03.

6³⁰ † Helena Dopka (greg. 22)

8³⁰ † Mirosław Jankowski – 4 rocz. śmierci

10⁰⁰ † Barbara Wierzbicka – 1 rocz. śmierci

18⁰⁰ † Zofia – 22 rocz. śmierci oraz Kazimierz, Józef i Agnieszka

Czwartek, 27.03.

6³⁰ † Helena Dopka (greg. 23)

8³⁰ † Zięciowie, zmarli z rodziny oraz dusze w czyśćcu cierpiące

18⁰⁰ † Maria i Franciszek oraz Henryk Narloch

Piątek, 28.03.

6³⁰ † Helena Dopka (greg. 24)

8³⁰ † Henryk Adamski – 9 rocz. śmierci

18⁰⁰ † Rodzeństwo: Irena, Tadeusz, Krystyna, Jadwiga

Sobota, 29.03.

6³⁰ † Helena Dopka (greg. 25)

8³⁰ † Rodzice: Bronisława i Apolinary Gadomscy – 39 rocz. śmierci, rodzeństwo: Helena, Henryk, Wanda, Eugeniusz oraz dziadkowie z obojga stron

18⁰⁰ † Karolina Kozakiewicz – 1 rocz. śmierci

Niedziela, 30.03. IV Niedziela Wielkiego Postu

7⁰⁰ † Rodzice: Marianna i Władysław oraz zmarli z rodziny

8³⁰ † Maria i Jerzy Króliccy

10⁰⁰ - **ZA PARAFIAN**

11³⁰ † Marianna Makowska – 7 r. śmierci oraz Euzebiusz Roman – 18 r. śmierci

13⁰⁰ † Stanisława i Bronisław Sadowski

18⁰⁰ † Helena Dopka (greg. 26)